

LANTERNA SV. MARKA

Još će nam dugo u sjedenju sjati svečani da ni Velike sedmice i Uskrsa. Ne odričemo im izvjesni karakter crkvenog folkloru, turističku atrakciju, snagu nekontroliranog magnetizma, pristi i učešće u nešto što je "lipo i tradicionalno". Otkrit ćemo pri tomu i nešto kužno-sportskog: "ko je dobi, kojih je bilo više, ko je najviše imponira...?"

Ali to je površne-
fekta, jednos-
koji upilje-

Bunimo
testiramo
vo jednostra-

To nas vrijedja i

Iz godine u godi-
ne misli najvećeg b-
Svečanostima: nekada
jedili noseći križe,
Trešao se zrak od ma-
riječi iz polutame
jerani u zatvoreni
A na kraju, je slije-
juk i prijetnje ne-
radnom mjestu, u školi
žarom, godinama su nam muževi, mladići, djeca uzim-
mali tonige i smjelo svjedočili za Krista...

Danas, kada su želje mnogih ponudili "crkve-
nom folkloru" pohvalu, široku obalu, vanjske efe-
kte- namrštene obrve bratima jednakom upornoš-
ću odbijaju: "Naše funkciji i procesiji sa za
nas izraz naše vire, pa nehoćemo nego ovako, unu-
tra Grada častit našega Isukrsa..."

Tako govori ova naša zajednica radnika, čino-
vnika, školaraca i intelektualaca.

na, koru vanjski e-
trani fotos
žuže osjete.
se i pro-
na ovako-
no gledanje.

mnogo ponizuje.
nu slušamo jednu identi-
roja sudionika ovim
suo se tresli i bli-
torce i pjesmarice.
gaфона i porugljivih
uglova. Bija smo ut-
krug starih zidina.
dilo "pranje" uz ci-
ljubeznih ustiju na
na ulici... Nesmanjenim

Ne može se osmisлити procesiju Velog petka, a da joj se ne priključe stotine adoratora u vrijeme 40-satnog Klanjanja, -stotine pričesnika Velikog četvrtka i Uskrsne vigiliije.

Ma bismo mogli nekima i ovako doviknuti: pa to su isti oni ljudi koji u svim aktivnostima župe živo sudjeluju i velikodušno se žrtvuju: problemi vjeronauka, Srijede u Sv. Justini, Prokure Bratovština i Banke, u vijećima i glavoboljama župske zajednice...! Župnici se blaženo smješkaju kad im vjernici nisu samo prisutnici u bogoslužju nego iz njih izvuku pokojeg za barjak, riž, svijeće ili kakav posao. A ovi naši "folk-oristi" napola su "djakoni" kadgod ureba!

To nije dakle "folklor". I kad bi to samo bio energično bismo ga suzbili, pokopali-da učini i dašne mjesto formama Koncilske reforme.

A za onu našu "folklornu" čeljad nosimo u srcu i postupku jednu misao: bolje je da takovi i jednom na godinu svjedoče pripadnost Kristu i ovoj Zajednici negoli ih odbaciti i prezreti. Nekako analogno onoj: bolje je zapaliti i malen žižak negoli proklinjati mrak...

Svijesni smo dakle svega ovoga "kao sjenom jedne druge stvarnosti, a ta stvarnost je Krist" (por. Kol. 2, 17).

Iz ovog ugla gledanja proizlazi i naša ponosna radost nad dovršenjem Krstionice u krilu naše drage Katedrale sv. Marka. Postala je bogata razniqa časne starine, modernih ostvarenja, liturgijskog dometa. Jedna sjajna skladna kompozicija prošlosti i današnjice. Ali ne samo to.

Ugradili smo naše svjedočanstvo našoj glavi-
Kristu, našem milosnom predabranju po krštenju.
Krist i mi ujedno. "Zajedno s njim ukopani u

krštenju, a s njim ste i uskrsnuli vjerom u sna
gu Boga koji ga uskrisi od mrtvih" (Kol. 2,12).

Kršinićev Krist uskrsli dominira Krstioni-
ćom. U Njemu je izvor krsne vode, vode života, us
krsnuća i spasenja. Uskrslo tijelo Mu je preob-
raženo: ono ostavlja naravne zakonitosti i pot-
rebe. Nosi vlastitosti duha. Gubi tjelesnu izra-
žajnost oblika. Nebeska vertikala oduzima pti
sjetilne obline. Puninom razigrane pjesme Uskr-
sli govori kršteniku, prolazniku, gledaocu sa S-
vojim divnim rukama i licem Evanđeoske teksto-
ve i meditacije.

"Dakle, ako ste uskrsnuli s Kristom, tražite
ono što je gore, gdje se nalazi Krist sjedeći
Bogu s desne strane... jer ste umrli i vaš je
život sakriven s Kristom u Bogu" (Kol. 3,1-3).

Ako Bog dadne- mi ćemo Krsni misterij uskr-
snog preporučiti djenja svečano produjiti i obno-
viti o skoroj svečanosti Posvete Krstionice. Ne
možemo se odreći i vanjske proslave kojoj će i
opet tkogod reći "folklor". Nama će to biti org-
ganska cjelovitost Kalvarije, Uskrsa i Krštenja
nas krštenih i onih koji nadolaze

O svetkovini Ivana Krstitelja -24.VI.- oku-
pit ćemo se ukolo našeg zdenca Života, sjedinje
ni s Ocem i Biskupom- u dokaz našeg svjedočan-
stva vjari, ufanju i ljubavi pred ovim našim s-
vijetom, a kroz naše zajedništvo i jedinstvo sa
Kristom.

"A sam Bog, izvor mira, neka vas potpuno pos-
veti! I neka se cijelo vaše biće -dun, duša i
tijelo- sačuva besprijeckorno za dolazak Gospo-
dina našega Isusa Krista! Vjoran je onaj koji
vas je pozvao: on će to i učiniti" (Sol. 5,23-24).

Korčula-Krstionica: Brončana pletā, I. Meštrović, 1915.

VELIKA SEDMICA.
Od nedjelje Glu-
šnice naš domi-
nikanac o. Vesel-
ko Begić držao
je ciklus preda-
vanja iz sv. Piš-
ma. Tumačenja su
bila sažeta, du-
boka. Nažalost o-
manji je broj v-
jernika slušao
kroz osam dana
ova duboka raz-
laganja.
A svaki dan Ve-
like sedmice no-
sio je svoj pe-
sat uz sudjelov-
anje velikog b-
roja vjernika.
Na Cvjetnicu se
procesija sklo-
pila u vijenac
ukolo crkve i
pijace. Djeci ni-
je bilo kraja.

Na večernjim Adoracijama propovjedač je don I-
vo. Bratima adoratora po redu bilo je: Sasvetana
46, Rokovaca 67, Mihovilaca 55. Opat je svojim "fa-
vorinima" pogodio žicu i Vela crkva bi ispunjena
ljudima.

Na Velu srijeđu izvršen je stari zavjet na

Solina ujutro u 5 sati. Bilo nas je jedva 50. Uvečer se svijet ispovjedao, pjevali Matutin sa lamentacijama i slušali propovijed o Muci.

Veliki četvrtak je kao i uvijek bio svečan, upravo veličanstven u večernjoj funkciji. Sasvetani-kao učenici- zaokružili su oltar. Svijet je pažljivo pratio Svečanost. Pričestilo je c. 450 o soba. U crkvi sv. Nikole takodjer c. 100 duša.

Veliki petak uvijek nosi bitni pečat korčulan skoj Veloj sedmici. I ove smo godine uzviknuli: nikada nitko nije nešto tako vidio do sada u Korčuli! Pitali smo se: odkuda tolika masa u procesiji- dok je u špaliru stajalo par omanjih grupa u tišini i poštovanju. U noćnoj tami i divnoj bonaci ljaskali se gorući torci kao i stotine s vijeća u prozorima kuća i u rukama nepreglednog reda pobožnih vjernika... I broj bratima nadmašio je sva iščekivanja: Sasvetana 68, Rokovaca 93, Mihovilaca 66.

Ovih dana boravilo je ad hoc stotinjak inozemnih turista. Talijani izjavivše da će do godine doći sa nekoliko autobusa, jer da se nešto takova ne može nigdje vidjeti pa ni u Italiji.

Na Vel. subotu ranim jutrom u 3 s. krenuli su bratimi "Ukolo gorah" pjevajući svoje prastare pjesme i molitve. Praćeni grupom vjernika iza 5 sati svršili su Adoraciju i onda se svi po dvoranama osvježili priklama i "grkom".

Svečani obredi Vigilije Uskrsnuća počeli su uvečer u 10 sati. Crkva se lelujala u svjetlu s vijeća u rukama prisutnih. Pred polnoć su Rokovci liturgijskim sjajem i svojom mladošću unijeli Redentura u katedralu. Te noći pristupilo je sv. Pričesti oko 180 duša. Obredi ove Noći su za

ista najljepši i ganutljivi. Za vrijeme posvete Krsne vode, obavljeno je i krštenje djeteta Rozalije Sidorović: sve u Krstionici. Prenosili smo Zajednici vjernika preko razglasa. Ipak moramo priznati da smo svi bili iscrpljeni i preumorni. Stoga ćemo do godine nastojati ove obrede obaviti u ranije vrijeme.

USKRS.- U 9 i pol krenula je Uskrsna procesija na obja gradska vrata. Tu smo izmolili tradicionalne molitve i blagoslove svijetu, gradu, vlastima, staležima i bratovštinama. Neprestano se orila pjesma: Uskrsnut je naš Spasitelj...

Pontifikalne mise nije bilo: naš je don Jožo ipak ostario, naši su Dominikanci boležljivi, a don Ivo se raskomadao s poslom! Barem da nam je jedan kapelan i koji svećenički penzioner!

Preko svečane mise zahvalili smo se našim požrtvovnim vjernicima i za njihovu pomoć svake vrsti. Dakako, najviše za njihovu zdušna sudjelovanje svim Svečanostima.

Dao nam Krist Uskrsli živi zamah vjerskog duha u našem životu budućnosti...

Sveukupno ovih Dana podijeljeno je sv. Pričesti 1900, a računamo da je izvršilo svoju Uskrsnu dužnost oko 800 duša. (Korčula ima stanovnika svih vrsta c. 2600).

20. IV. NEDJELJA DOBROG PASTIRA.- Ujutro smo preko Misa govorili o zvanjima i svećeništvu. U 9 s. održali smo Uru klanjanja sa Liturgijom riječi. Na kraju bila je recitirana Misa.

U Liturgiji riječi izmjenjivali smo tekstove Starog i Novog zavjeta o svećeništvu uz pjevanje i molitve. Tako je Ura hitro i nečujno prošla. Ovoj Svečanosti je sudjelovao osrednji

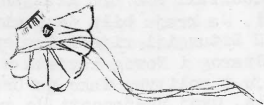
broj vjernika.

Uvečer smo slavili sv. Vinka Fererskoga u crkvi sv. Nikole. Misu je čitao i propovjedaao o. Velselko Begić. Vrijeme je bilo prikladno i s pravom smo se nadali većem broju duša.

25.IV. SV. MARKO EV.-ZAŠTITNIK.- Nakon jutarnjih Misa, glavnu Svečanost smo održali uvečer. Bila je najprije procesija po pijaci, a zatim smo održali svečanu Misu u troje, umjesto Pontifikala. Iako je bilo 9 svećenika na Svečanosti, neki su se žurili za večernje bogoslužje svojim župama, a trebalo je ispovijedati. Pričestilo se preko 120 duša. Bili smo zadovoljni velikim brojem vjernika.

26.V. GOSPA OD UTJEHE-KONZOLACIJE- svečano smo je proslavili u Sv. Mihovilu. Večernja Svečanost bila je veličanstvena. Bio je i veliki broj braće Mihovilaca, a veoma dugi red vjernika. Tog dana se pričestilo preko 150 duša.

1.VI. PRESV. TROJSTVO-PRVA PRIČEST.- Tog blagdana grad nam je živio od ove Svečanosti. Prvopričesnika bilo je 31. Mnogo se oko orosilo gledajući naše najmlađe kako u svojim prebijelim tunikama ulaze u katedralu... Pričestilo se svih zajedno preko 200 osoba. Ovaj obred je podulji sve je trajalo sat i pol. Nakon fotografiranja i prigodnog programa djecu smo zajedno sa roditeljima uveli u Rizničku kuhinju gdje je bio priređen domjenak.

KRONIKA DOGAĐAJA

19.III. na blagdan sv. Josipa uvečer održali smo Akademiju u režiji Banke sv. Jozipa. U programu su sudjelovali: Katedralni zbor, mnoštvo djece, mni stranti. Djak V. Radonić je zvonko i osjeđajno otpjevao "Pjesmu radosti". Odraslija djeca su na koraču odigrala igrokaz: Kancelarija sv. Josipa. U njemu je živo prikazan rad naše Banke u župi i izvan grada kroz ove tri godine postojanja.

Akademiji je prisustvovalo mnogo svijeta. Novčani prilozima ušli su u korist Banke za potrebne.

16.III. bila je nedjelja Sakramenta te smo iza procesije krenuli do nove Vjeronaučne dvorane. Nalazi se u prizemlju Opatskog dvora gdje je nekada bilo dvorište-ruševina. U dvorani se postavljene ne prikladne klupe. Izradio ih je Anto Brekalo iz Konjica. Zidovi su ukrašeni figurativnim kompozicijama koje je izradio stručni majstor Toni Felippi po nacrtima akad. slikarice Gordane Kšlner. Dvorana je snabdjevena modernim pomagalima za predavanje vjeronauka. U njoj može sjediti c. 50 djaka. Radost je bila sveopća. Ovo nam je trebalo: vjeronauk smo dosada držali u sakristiji.

Blagoslov prostorije je obavio don Ivo. A onda smo si međusobno čestitali na uspjehu. Dao Bog da ovo bude potstrek roditeljima i mladima za marljivo pohađanje vjeronauka.

24.III. Marin Cetinić, član Sav. Izvr. Vijeća, pohađao je Opatsku crkvu i dvor, u pratnji funkcionera mjesnih vlasti. Mnogo se interesirao za Kršinićevog Krista i divio mu se. U dugom i pri-

jateljskom razgovoru imali smo široko polje do brote i razumjevanja.

"NOVI 'HRVATSKI' BISKUP U TORONTO-U". Pod ovim naslovom nedavno list hrvatskih iseljenika "Zajedničar" iz USA donio je ovaj članak:

U Rimu je nedavno zaređen od samog sv. Oca Pavla VI. za pomoćnog biskupa torontske nadbiskupije Msgr. Thomas B. Fulton. Do sada je bio kancelar u Chancery Office-u.

Stari je crkveni običaj, da svaki pomoćni biskup, koji nema svoje vlastite dieceze, dobije kao naslovnu biskupiju jednu od povjesnih biskupija, koje su po vremenu bile dokinute. Tako je Msgr. Fulton dobio kao naslovnu biskupiju našu povjesnu Korčulansku biskupiju (koja je sada uključena u hvarsku). (Dubrovački op. ur.) Tako je Msgr. Fulton postao barem po naslovu naš, hrvatski biskup i službeni čuvar jedne naše povjesne tradicije".

Nadađajmo da smo iz Kanade već bili na ovo upozoreni i da ćemo nastojati sa Msgr. Fultonom uspostaviti dobre, prijateljske veze.

KUHINJA u Opatskoj riznici, u kojoj je zbirka rimske i sredovječne keramike, porculan, staklo i bakreno sudje-dobila je dvije ogromne kamene škafe-korita. Nadjene su u konobi stare i plemite obitelji Španić. Mjesna zajednica ih ljubezno prepustila Riznici. Služe sada kao vitrine.

21. IV. održana je KONFERENCIJA KLERA našeg Dekanata i okolice. Prvi dio sastanka bio je povezan sa referatima članova Prokure Banke, naše karitativne ustanove, o naravi i aktivnosti kroz ove tri godine. Svećenici su bili impresionirani

ovim informacijama. Ovomu je bila svrha, kako bi se naše župe organizaciono zainteresirale za slične akcije, što će -nadađmo se- uslijediti.

ELEKTRIFIKACIJA KATEDRALNIH ZVONA.- Početkom svinja zvona su dobila električni pogon. Bili smo prisiljeni obaviti ovaj skupi posao, jer je ručno zvonjenje bilo gotovo onemogućeno: prizemlje zvonika je sada Krstionica. Mnoge preradnje zdušno su izvršili majstori Ante Portolan, Darko Taso, Jerko Peraić, a instalater je bio g. Stjepan Miholić iz Zagreba. Ovom se uspjehu zaista svi radujemo. A bit će veselje potpuno, kada nam uspije stvoriti mehanizam za slavljenje. Medjutim ne predviđamo nas ovaj posao veoma zadužio i ne znamo kako ćemo se "iskopati" duga, ako nam se opet ne otvore dobra srca...

9. V. obavljen je sprovod ukolo čitavog grada pk. FRANKU MILINA "Duje", koji je umro 8. V. u 50 god. naglom smrću. Uz druge funkcije bio je i općinski predsjednik i višegodišnji tajnik. Bio je nebičan čovjek: human, ljubezan, svakomu uslužan. Za to ga svatko požalio, cijeli Otok. U Lombardi je pokopan, praćen najvećim brojem ljudi ča se vidi.

15. V. OSNIVAČKA SKUPŠTINA MATICE HRVATSKE.- Ukazala se potreba da i u našoj sredini postoji i radi ogranak Matice Hrvatske s ciljem širenjem kulture, vrijedne knjige i očuvanjem vrednota na hrvatskom nacionalnom biću. Velika dvorana hotela Korčula bila je ispunjena našim svijetom kao i predstavnicima naših sela. Predstavnik Matice iz Zagreba Dr Šime Djodan govorio je vrlo upečatljivo o ciljevima i radu Matice kao i o nekim aktuelnim pitanjima u današnjoj. Konstituiran je odbor ogranka sa ing. Ambrozom Kapor na čelu.

"Svi se veselimo. Nitko ne zna zašto. Eto sad ću vam reći: veseli mo se zato jer smo dobili novu vjeronaučnu dvoranu i u njoj sve novo. Obećali smo da ćemo čuvati klupe i sve ostalo. Kad smo prvi put ušli - na ploči je bilo napisano: GOSPODINE BLAGOSLOVI DJAKE I NJIHOV POSAO!

"Tu nam je tako lijepo. Kako ja zamišljam, ne može ni biti ljepše. Sad ste čuli čemu se radujemo. Rita Foretić, IV r.

Gotova nam je vjeronaučna nova dvorana. U nedjelju 16. III. bilo je otvorenje i blagoslov. Ta je svečanost oduševila sve vjernike. Djeca se radosno okupljaju u novu dvoranu jer je ona vrlo lijepa.

Šola Katja, IV r.

Kortula-Krstonica: Brončani Anđeo, V. Fabris, 1968.

Kad sam prvi put ušla u novu učionicu za vjeronauk u sru sam osjećala veliko veselje. Sve je bilo novo i lijepo. Tu čak imamo i aparat za projiciranje filmića.

Paula Napotnik, IV r.

Poslije mise izašli smo iz crkve. Naš opat nam je rekao preko propovjedi da je gotova naša dugo očekivana vjeronaučna dvorana. Sva sretna s osmjehom na licu ušla sam u nju. Sjela sam u prvu klupu i razmišljala koliko je naš opat uložio truda pri njenoj gradnji! U dvorani su nove klupe. Po zidovima ukrasi koje je izradila umjetnica Gordana Kšlner. Iz misli me trgnuo opatov glas: počeo je blagoslov dvorane. Svi smo ustali i počeli moliti. Kad sam poslije išla kući sjetila sam se da ćemo mi biti prvi na redu za vjeronauk u našoj dvorani. I to mi je bilo vrlo drago.

Cvitojević Nila, IV r.

Dobili smo novu vjeronaučnu prostoriju. Ona je vrlo lijepa. Svi moji drugovi i ja veoma smo veseli zbog toga. U dvorani ima puno raznih stvari koje nam olakšavaju rad. Svi mi zato zahvaljujemo onima koji se najviše trudili da ovako nešto korisno i lijepo imamo.

Davor Podbevšek, IV r.

Prije nekoliko dana dobili smo novu vjeronaučnu dvoranu. Mi djeca mnogo joj se radujemo. U dvorani najviše mi se sviđaju nove lijepe klupe i likovi Isusa, Gospe, anđela i drugi, sve izradjeni od gvoždja. Tu je i Biblija mladih, a kad se iz nje čita upali se svijeća. Ovom dvoranom svi se ponosimo i u njoj se ugodno osjećamo.

Tončica Bernardi, III r.

Krštenje je prvi i najpotrebniji sakrament bez kojeg nema spasenja. Ljudi nekršteni mogu se spasiti "krstom želje" t.j. podožnošću spoznatoj Božjoj volji.

Ime "baptismus" - (krštenje) potječe od grčke riječi što znači = uranjanje, dakle neko uranjanje oprati da se bude očišćen.

Simbolika vode je svih religija. Voda je nje. Gdje su i kuda oni buja život. Krsta OKRSTA Gdje vode nema vlada pustoš.

Isus uzima elementarni način uvesti nas u unutarnju stvarnost, nevidljivu i neopipljivu. Krst čisravdava onoga koji prima u ime Gospo- staje hramom Du- bratom i subaštini- timom jedinstvu s stvarno jedinstvo Oni su međusobno krštenici s Kristom. Sjedinjeni u Njegovu mističnom tijelu- Crkvi. S Kristom su jedan duh.

To jedinstvo s Kristom je uklapanje u raspe- tog i proslavljenog Krista. Uranjanje u krsnu vodu i izranjanje u simbolici ostvaruju dioni- štvu na smrti i uskrsnuću Kristovu. Preporučaju se na novi život. Čišćenje krsnom vodom u isto vrijeme je i škorpjenje krvlju Kristovom. Krš- nik umire grijehu i odsada živi za Oca u Sinu.

Krštenje je uvjet spasenja. Kako napomenusmo-

uvjet je i ulaska u Kraljevstvo Božje. Kršteni- ci sjedinjeni s Kristom u Crkvi čine jednu obi- telj. Jedna duša, jedno srce. Po krstu nakalamlju- ju se zauvijek na Kristovo tijelo. Krštenik os- ta- je "ud Kristov" i kada se Krista odriče.

Vjerom i krštenjem povezuje nas Duh Sveti sa smrću i uskrsnućem Gospodinom. Izuzeti smo iz kraljevstva grijeha, da živimo u Njegovoj bli- zini. To je pravi obrat. Sjetimo se samo sv. Pa- vla. On smatra te činjenice stvarnijima od nara- nih životnih procesa. To nije na dohvrat našega razuma. No, tomu je svjedok - vjera.

Što to znači kod Pavla "biti kršten"? Evo nje- govih izraza: s Kristom trpjeti, umrijeti, biti pokopan, uskrsnuti, živjeti, sudjelovati, biti uc- jepljen... bitno jednak s Kristom, povezan s Kri- stom, sličan Kristu, odan Kristu...

Nije bit kršćanstva neka u svemu nova nauka- sve je to u drugom redu - kako se izrazio jedan teolog, nego nečuvano novo: u kršćanstvu je u p- rvom redu novi život, što nam ga daruje Duh dok na tajanstven način umiremo s Kristom. To je o- na apsolutna novost što nam je nijedna ljudska religija nije mogla dati.

Sve se ovo neće ostvariti samim krštenjem, osim uz uvjet ustrajne vjernosti. Bez te vjerno- sti krštenik će biti isključen od vječnog živo- ta. Dakle, krst ne djeluje nekim magičnim putem. On zahtijeva metanoju - obraćenje i to potpuno, a- ko se želi participirati na novom životu.

Ovaj novi život je dakle najveće čovjekovo blago i sreća. Može li se dakle nadugo odgadjati sveto krštenje i to po nekoliko mjeseci?

"Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasi će se" (Mk 16,16)

Slavko

VODI
MOJA
KRŠTENJA

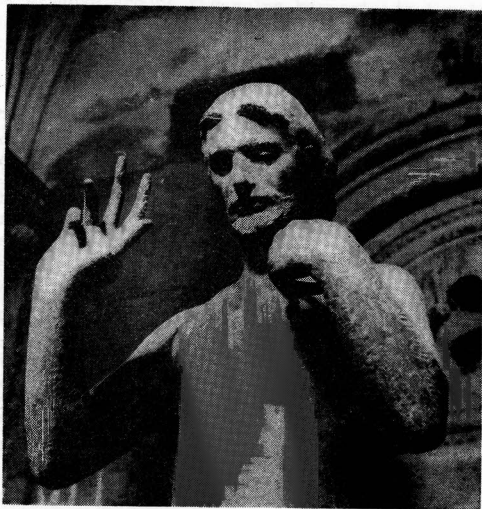
Sestre vodo !

Neka me jutros šiba i vitla oluja
Neka me nosi tvoja moćna struja:
Ja želim jutros zaronit duboko
U tvoje blistavo oko
Uхватit zvezdu što je potonula
Jer samo se snjome slobodno ide
I oči prodorno vide
Kroz tamu ove noći
Da duša ne bi klonula.

Jer neću samo da gledam
Srebrn kriješ tvojih kristala
U bljesku dana i noći
Ja želim proći
Preko svih vala
Da pijem sa tvoga dlana bjelinu
I bude od čuda pjana
Moja duša mala
Da svučem
Na pragu tvoga prezbiterija
Sav kal
I da obučem
Tvoj val
U bijeli veo misterija.

Sestre vodo - hvala !
Ti si jutros sva sveta i mila
Sva čista
Jutros na valima Tvojim
Uz pjesmu kristala
Moja je duša mala
Susrela - Krista.

Mirko Talaj

"O uskrnuću niti će se ženiti niti udavati, nego će biti kao nebeski anđeli-
(Mt. 22, 30)

"Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti-
(Mt. 11, 28)

"Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska. Zato idite i učinite sve narode
učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga" (Mt. 28, 18-19)

"Ja sam uskrnuće i život. Tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će" (Iv. 11, 25)

"Ja sam put, Istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni" (Iv. 14, 6)

"Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se" (Mk. 16, 16)

"Ostanite u meni i ja ću ostati u vama" (Iv. 15, 4)

GOVORI USKRSLI UČITELJU - SLUGA TVOJ SLUŠA !

meštar FRANO KRŠINIĆ

Upoznala sam kipara Frana prof. Kršinića prošlog ljeta u okviru rodne mu Lumbarde i srdačno sti njegovog doma. Bio je vedar, upravo mladenački svjež, neposredan. Razgovor je tekao neusiljen i zanimiv. Nižu se umjetnikova sjećanja na djetinjstvo ovdje u Lumbardi, na školovanje u Češkoj, na prve teške dane samostalnog djelovanja mladog kipara, na doživljaje i susrete sa značajnim ljudima našeg kulturnog i javnog života. Pripovijedajući o svojim kontaktima s Meštrovićem Kršinić spomenu "..." rekao sam mu: Meštre..." i tog trenutka postalo mi je jasno za što prof. Gamulin upotrebljava ovaj isti naslov za Kršinića i samo za njega. Jer: meštar je bio slavljeni Meštrović, no meštar je i naš Frano Kršinić. A ova dvojica velikana dljetna nastavlja ju niz poznatih hrvatskih kipara-majstora tamo od Andrijića, Dalmatinca, Laurene i Dukovnića.

Život Meštra Frana Kršinića počeo je u Lumbardi 1897. godine. Tradicija teške svakidašnjeice i tradicija obrade kamena produljuje se u život mladog Kršinića. Nakon početka školovanja u kamenoklesarskom zanatu u Korčuli, odlazi u Češku u Hofice gdje završava klesarsko-kamenarsku školu, a zatim nastavlja studij u Pragu na Umjetničkoj akademiji. Kasnije je na studijskim putovanjima proputovao Njemačku, Grčku, Francusku, Italiju. Oduvijek radi mnogo i marljivo: niz javnih spomenika u kamenu i bronzi za mnoge na-

še gradove, brojne figuralne kompozicije i relijeve u sadri, drvu, bronzi, zatim figure u terakoti, bronzi, kamenu.

Tokom dugih godina svog djelovanja priredio je Meštar niz samostalnih izložbi, a izlagao je i na mnogim skupnim izložbama jugoslavenske umjetnosti u zemlji i inozemstvu. Posljednja, najznačajnija njegova izložba održana je nedavno, je seni 1968. god. u Zagrebu, a priredjena je kao retrospektiva prilikom proslave Kršinićeve 70-obljetnice života.

Napisano je mnogo o radu i djelima ovog našeg umjetnika, a ipak nije ni izdaleka rečeno o ovom opusu sve što se može i što bi trebalo reći, tim više jer Meštar još uvijek neumorno radi i stvara.

Pred nama stoji ogroman broj Kršinićevih djela izuzetne kvalitete i ljepote. Djela-koja su u noviju hrvatsku umjetnost unijela liriku ljepote života, mladosti, djevojaštva, majčinstva. Meke, profinjene linije i pokreti tijela kao da se gibaju po taktu neke tek naslućene glazbe ili možda u blagom ritmu morskih valova, koji u majstorovoj rodnoj Lumbardi zapljuskaju kamenite obale.

Kritičari i biografi Kršinićevi spominju uticaje Šturse, Maillola, Bourdella, ranog Rodina. Pa ipak harmonična, lirska modelacija njegovih "Budjenja", "Meditacija", "Sputanih", "Unutrašnjih razgovora", više od uzora i uticaja ukazuje upravo na majstora samog: "A svako je njegovo djelo dovedeno do kraja: zanat nije ustupao pred nadahnućem, kao ni doživljaj pred zanatom. Jer Kršinić nije govoto nikad igrao na skicu, na lak posao, što hvata u lijetu, on je majstor koji se

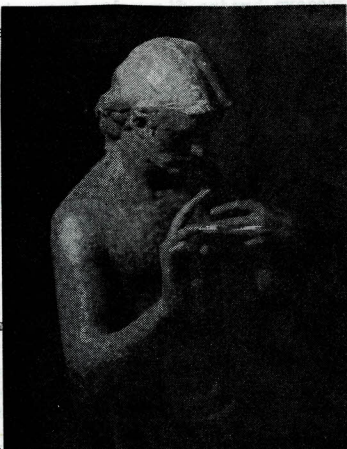
povjerava
svom umije-
ću, preda-
je materi-
ji svim
svojim bi-
ćem i iz-
nje vuče,
stvara, za-
vršava d-
jelo".

(Petar Še-
gedin: E-
sejno Kr-
šiniću).

U prvi-
godinama
poslije
II. svjet-
skog rata
Kršinić
je stvorio

dva djela, koja su u to vrijeme bila, a i danas
su značajna ostvarenja naše likovne umjetnos-
ti, te zauzimaju važno mjesto u njegovom stva-
ralaštvu.

"Ribari" (bronz) - jedna je od najsmjelijih,
najneobičajenijih njegovih kompozicija. Prika-
zuje dva snažna lika u napregnutoj dijagonali:
sve je ispunjeno snagom mišića, naporom tijela
i nevidljivim, ali prisutnim, tako stvarno prisu-
tnim morem, mrežama, vjetrom. Skoro bi se moglo
ustvrditi: ljepši spomenik svom rodnom Otoku i
njegovom čovjeku nije Maštar mogao stvoriti.

Jer tu je sažeto sve: mukotrpan život ribara
na škrtim škrapama otoka, njegova snaga prožeta
surovošću i solju mora, te žarom sunca, njegova
ljepota oblikovana radom i borbom s valovima i
siromaštvom.

Drugo djelo tog razdoblja: "Pleti me pleti
majčice" (kamen) - sasvim je drugačije tematski i
obradom. To je velika, smirena, zatvorena kompozi-
cija majke i djeteta u trenutku prisnosti. Nevi-
dljivim nekim nitima povezani su osjećaji ovih
dvaju likova modeliranih skladnim linijama. Sve
je ispunjeno tom tihom lirikom međusobne pri-
vrženosti i ljubavi, te neke skoro "opipljive" no-
stalgijske za patrijarhalnom prošlošću obiteljs-
kog doma. U nizu majstorovih kompozicija majke
s djetetom, ovo je djelo jedno od najdubljih,
najliriskijih spomenika majčinskoj ljubavi u na-
šoj suvremenoj umjetnosti.

A Maštar stvara neumorno i nadalje: njegovo
nadaćnuće, njegovo dlijeto kao da ne znaju za u-
mor, za godine. I sadra i bronza i kamen oživlju-
ju i traju u vremenu stvoreni i oblikovani mi-
slju i rukom velikog umjetnika.

U svom eseju o Kršiniću kaže P. Šegedin na
jednom mjestu da je: "...možda i korčulanska
katedrala sa svojim skulptorskim dekorom u ka-
menu, pa i čitav stari kameni grad sazidan i uk-
rašen od kamena ubrana na domaćem tlu, ali i re-
zana i obrađivana od domaćih ljudi..." bio me-
dijski koji je u ranom dječastvu uticao na majsto-
ra i formirao njegov skulptorski karakter.

Možda je stoga i Kršinićev "Uskrsli Krist"
oblikovan za krstionicu te iste korčulanske ka-
tedrale na neki način umjetnikovo oduženje ulo-
zi koju je ona odigrala u njegovom stvaralašt-

vu.

Nastao u 70-toj godini njegovog života, kao remek djelo zrelih godina, kao profinjena, produhovljena, proživljena vizija Uskrslog Nazarencā, stoji ova jedinstvena bronza danas nad krsnim zdencem katedrale u Korčuli, na samom ulazu u ovaj dragocjeni spomenik naše umjetnosti i kulture kao svjež i osunčani znak Meštrovih stremjenja, htijenja i rada.

"Poslije sedamdeset godina života i pola stoljeća stvaralačke prisutnosti među nama, čitav se njegov opus ukazuje jasan, čist, zatvoren u cjelosti: on ostaje u okvirima hrvatske, pa i ne samo hrvatske skulpture rečena riječ, dovrše ni hram". (P. Šegedin).

Mr. Alena Fazinić

...suton *M* *jutru...*
VJEČNOM
-ratpis

Grčka psefizma V st. prije Krista iz Lumbarde, svojim klasičnim linijama, proporcijama i pišmom upečatila je od početka ovaj blagoslovljeni i ubavi kraj Korčule kao koljevku nadahnuća i darovane ljepote, ukusa i profinjenosti.

Jednom će dobri ljudi hodočastiti na ovaj naš pejzaž udisati dušom simfoniju Božje i ljudske ljepote- kad zamrsnu sukljave dimnjake, pakleni asfalt i sivu laž napregnutog betona izvještačenog života.

Lumbarda nam je još usčuvana, gotovo djevičan

Prof. Fran Kršinić sa unučadi, Božić 1967.

ska. Obla, pitoma, mekana u svojim blagim linijama, čistim žalima, baršunastim baštinama.

I ovaj puk samo je odraz ljepote sa pozivom da ljepotu njiše. Lumbarajska motika, dlijeto i ribarica samo dopunjuju svojim ulogom ovu blagoslovljenu pržinu, litice i more.

I tako ne nalazimo krivnje u ovim ljudima od koljena na koljeno što radjaju izražajni, osjećajni, sposobni i nadahnuti naraštaj koji preodredjeno nosi u krvi darove matere zemlje.

Nisan vlastan ovakvoj sredini istrgnuti njezin vrhinski izdanak stoljeća u osobi najvećeg živućeg hrvatskog, pa i jugoslavenskog umjetnika- kipara, našega šjor Frana prof. Kršinića.

Bilo je proljetno jutro kojemu je furjalet osnažio spektar lumbarajskih bezbrojnih kolura.

Ugledala nas njegova rodna kuća sa čistim, plavim površinama uokvirena kamenim korničama, baš kao da smo na dohvatu nečega živog, toplog, bliskog krvi, licu i očima Šjor Frane. I nije varka: na dvorištu se ukazao vedri smješak sličnih očiju, bila je to Profesorova miljenica-sestra Mandica.

Dakako, Umjetnik je u Zagrebu sa svojom obitelji. Ali Šjor Frane je i ovdje, u ovoj kući svog brižnoga oca Roka i patničke svete Marije. Njihova davna (i prerana) smrt nije postavila zavjesu živoj prisutnosti u domu. Tu je Šjora Mandica i njen živi izdanci. A tu je i tridesetak komada srca Šjor Frana ugrađenih u vijencu tridesetak brončanih, mramornih figura iz njegovog bogatog umjetničkog djela...

Šjora Mandica i ljubezna snaha Jakica odmah nude prirediti svježu ribu, kafu - ma upravo onako kako to čini i Šjor Frane preko ljeta u svom lumbarajskom ljetnikovcu.

A oči nam pasu unaokolo - pa, ne znaš otkuda ćeš otkinuti veći zalogač ljepote za svoju dušu u toj brončanoj i kamenoj poeziji linija, lirskih osmjeha, u tom ozračju intimnih obiteljskih ugodjaja, nakreknutih žila i žilica mukotrpno dana seljaka i ribara...

I odvila se priča kojoj je bio početak pred šesdesetak godina. Siromašna obitelj sa šestoro djece. Četiri puta klesar Roko ponovno sakuplja svezanaj robe i putuje u Ameriku u rovove rudara... Trpkica su dječja usta od iseljeničkih žuljeva. A valjalo je ići: don Marin Gjurgjević, seoski učitelj-kapelan, rekao je mastru Roku za

malog Frane, svoje kumče: "Moja Roda, ovi majli ti je najboje i najpametnije diti u Lumbaradi. Vajaga poslati u škole. Snać ćeš se nika-ko, pa neka ide u Obrtnu u Grad..."

Šjora Mandica čuva prvo djelo svog brata, djaka prve godine Obrtne škole u Korčuli, a to

je gipsani oveći tondo koji prikazuje Kristovu glavu u plitkom reljefu. Dakako: početni, školski rad - ali u profinjenoj obradbi secesionističke manire školskih uzora.

Šjor Frane je ostao vjeran Kristovoj glavi.

Kristovo lice je urezao na polovici prevalje nog puta u bijelom kamenu u velikom likovtvo-

nih ruku i poput sunčane mrežne, pjenušavih linija prozračnog lica: Krist u Osijeku...

A u 70. godišnjici slavljenog i priznatog Jubilarca ponovno se ukazao osmijeh na brončanom liku Uskrsloga u vjekovnom ozračju korčulanske Krstionice osmislenoj dahom i žuljevima stotina istokrvnih kamenara minulih generacija.

I tako je Frano Kršinić, vjoran generacijama, jezikom ljepote i vjere stoljeća, osnažio poemu s nama i s našim danima:

Krist jučer - danas - uvijek !

Ivo Matijaca

~~~~~

NAŠI SPOMENICI

ZVONIK SV. MARKA

ZVONIK naše katedrale ističe se svojom originalnošću i ljepotom. Njegova skladnost i elegancija nadahnula je mnoge graditelje diljem Dalmacije. Panorama našeg Grada u njemu ima svoj bitni elemenat.

U podnožju ponovno smo rastvorili veliki ulazni luk poput zvonika u Splitu i Trogiru. Prvi kat prozračan je na sve četiri strane velikom monoforom. Drugi kat ima jednostavne, visoke bifore. Svi su ovi prozori ograđeni kamenom ogradom na stupiće postavljene tek god. 1885. Katovi su odijeljeni ukrašenom kornišom. Na uglovima drugog kata ugrađeni su stršeci zubovi s glavama, kao ukras.

Zvonik nosi na vrhu bogato ukrašenu ogradu na stupiće. Zapadna oграда ukrašena je i grbovi Maletačke republike (sredina), grbom biskupa

Tome Malumbra (desno), te grbom gradskog kneza Mi-

kole

Enladio

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

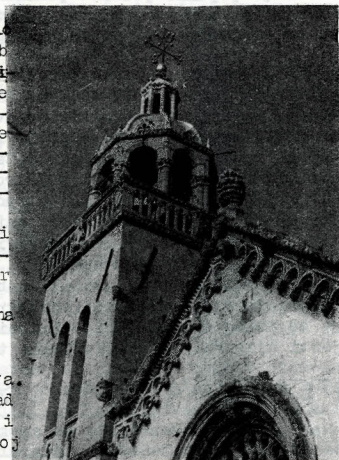
Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Ma grb

Mila Ju-
ograde i
kneza Zo-
aro. U v-
biskupa
zova zv-
dovršen.
ljepši
tektons-
ras zv-
je majs-
raslanje
pola sa-
nom u vr-
Kupola
osam pi-
odn. na
gotičkih
Slično
njoj uz-
lanterna
je usadjen

znati gra-
nati višestreni križ, ukrašen kuglicama na način križeva bazilike sv. Marka u Veneciji. Ažurirani ukrasi na kupoli i mnogobrojni akroteriji unakolo daju posebni čar i eleganciju ovom spomeniku.

Na donjem dijelu zvonika sačuvani su stilske elementi romanike i rane gotike XIV st. Izvana i unutra ovog dijela zvonika. Gornji pak dio građen je u gotičko-renesansnom stilu XV st.

U predhodnom prikazu iznjeli smo neke informacije o zvoniku. To je djelo prije XV st. u svojem prizemlju. Arhivski podatci nisu sačuvani.

Dr C. Fisković je popunio poznate podatke starijih pisaca s mnoštvom novog arhivskog materijala- ali to se odnosi na nadogradnju zvonika kroz XV st.

Korčulanin Hranić Dragošević započeo je rekonstrukciju zvonika početkom XV st. Kroz XV st. otkrivena su mnoga imena naših graditelja zvonika, kao Ratko Ivančić, Krševan Bogdanić, Andrija Marković, itd. Na zvoniku rade i dubrovački graditelji: Ratko Brajković, Ivan Radinčić, Andrija Petrović.

Međutim najljepši dio zvonika: ograda, kupola i lanterna- sve je to djelo Korčulanina Marka Andrijića. Protomagister Marko ugovorio je ovaj rad god. 1481. po vlastitim nacrtima.

Tako je Katedrala na svom zvoniku dobila glavni pečat u majstorstvu našeg najvećeg graditelja kao što je od istog Marka Andrijića dobila i u unutrašnjosti njegovo najljepše djelo: tribunu.

KATEDRALNA ZVONA

ZVONA na crkvi sv. Marka često se spominju od početka XV st. Tokom stoljeća se mijenjala.

Današnja zvona nabavljena su zalaganjem opata Bodulić i postavljena 30. XII. 1923. iz lijevaonice F. de Poli u Vittorio Veneto. Težina im je: 411 kg + 288 kg + 205 kg + 123 kg. Tu su uložena starija zvona omanja, jer su prijašnja zvona bila rekvirirana od Austrije u Prvom ratu 28. IV. 1917. Rekvirirana zvona također je bila izradila firma De Poli god. 1893. Ljevaonici su tada također dana starija zvona za preljevanje, i to: "Podne" od 323 kg s natpisom biskupa A. Guericeusa, saliveno u Splitu po Ivanu Colbachina iz Bassana god. 1831. "Mrtvo" iz god. 1767. od 183 kg. "Andjeosko" od 173 kg iz god. 1525. te "Brekuc" iz god. 1802 od 48 kg.

Pavlova

SIMBOLIKA

Sv. Pavao je Kristov propovjednik kojemu je mnogo stalo da opiše i zračta efekte-činke i sakramenta sv. Krsta.

"Spasio nas je kupelji preporoda i obnove Duha Svetoga" (Tit 3, 5).

Čas krštenja je ujedno čas stvaranja: "novo stvorenje koje preporadja i obnavlja". To je čas ponovnog rođenja-rodjenja "odozgo"- kada vođa i Duh i krv svjedoče za novo radjanje. Tako u nama umire život vremenitosti, a radja se život vječnosti.

Pavao još govori o obnovi. Biće nam postaje vitalnije-sposobno da se stalno obnavlja u aktivnosti za Božje stvari: u času krštenja nakamljeni smo na lozu (Krista) koja nam daje sok života. Nismo više snopovi osušene loze, bačeno na kamenjaru što čeka da izgori.

"Zajedno s njim ukopani u krštenju, s njim ste i uskrsnuli" (Kol 2, 12).

Pavao vodenu kupelj osjeća i slika "s njim ukopani"- a izlazak iz vode, čas nakon krštenja- "s njim ste i uskrsnuli". Apostol u ovome vidi snagu krštenja. Krst je dar muke i uskrsnuća. Po ovom sakramentu imamo dijela od plodova muke i uskrsnuća, a to je novi život, život bez grijeha, život milosti, život predanja (ukopanosti) Kristu.

Tako uskrsavamo s Kristom i po Kristu na život za Boga.

"Krista obukoste" (Gal 3,27).

Oblačeći Krista novokrštenik postaje jedno s Kristom po darivanju novog života. Krist postaje za njega princip nadnaravnog života- nada, koja će mu davati snage u životu, kako bi prebrodio sve poteškoće i lomove. Nada će biti zapaljena svijeća na stramputicama, glas poruke: "čuvaj neporočan svoje krštenje -da Gospodinu, kada dodje na svadbu možeš poći ususret". Krist nas čini dostojnim uzvanicima svadbe života i vječnosti.

"Krista obukoste"- oblačimo bijelu haljinu rlosti koju nam je čuvati, nad njom strepiti sinovskim drhtajem, da haljina bude dostojna susreta s Bogom.

Ova simbolika "oblačenja" nama je osobito bliza. Toniga je naše svjdočenje "Krista obukosmo". Čuvamo je od jedne do druge svečnosti- to je čuvanje bjeline haljine u kojoj sam ja osobno sklopio novi savez prijateljstva s Kristom kroz Crkvu. Zato nam toniga ima biti čista i bijela, kako bi susret s Kristom i svetim tim danima bio častan i dostojanstven te po vanjskoj slici označio nutarnji vez jedinstva.

"I idući mimo tebe vidio sam te gdje se valjaš u svojoj krvi...I zakleh ti se, i učinih vjeru s tobom...i ti posta moj. I okupah te vodom i oprah s tebe krv tvoju i pomazah te uljem. I obukoh ti vezenu haljinu...I razidje se glas o tebi po narodima radi ljepote tvoje, jer bijaše savršena krasotom mojom, koju metnuh na te" (Ezekiel 16,6-16).

U procesiji života Gospodin nas gleda-sagiba se do nas (radja se)- sklapa savez čovjeka s Bogom (Maka i Uskrsnuće)- umiva nas od naše zloće, dariva nam put preporodjenog života (krštenje).

I u k a

HRVATSKI Kanon

Uz starozavjetne velikane, simbole i slike: Kanon mise uključuje u okvirima svoje starokršćanske formacije i novozavjetne slavljenike kao i čitavu Zajednicu vjernika. Poimence spominje one koji su dodali svoj žrtveni ulog u krvi kao nadopunu Kristovoj žrtvi.

Najprije se spominje opća Crkva na čelu sa sv. Ocem, Biskupom i promicateljima prave vjere. Zajednica Crkve, t.j. udovi mističnog tijela Kristovog prinosa zajedno s Kristom prinose svoju žrtvu Bogu. Ovo zajedništvo na osobiti način je oličeno u osobi Vrhovnog svećenika Krista, pa u biskupu i nazočnima: "oni prinose i za njih se prinosi ova žrtva hvale"...

Opće jedinstvo prinosa uključuje i one koji su u slavi života. Na prvom mjestu je prebl. Gospa. Ona je mučenica od "Sedam žalosti". Bogorodica daje svakoj Misi ljudski doprinos majčinskog darivanja u čovječjoj naravi svog Sina. Ona je poput Velikosvećenice na kalvarijskom oltaru-križu prinosa Ocu žrtvu Velikog petka. Kao Majka Crkve neprestano sudjeluje od početka do kraja svakoj novozavjetnoj žrtvi. Stoga je Prinos u najvećoj mjeri označen Njezinom prisutnošću, pa možemo reći: po Njoj, u Njoj i s Njom.

Kanon mise uz Gospu nadovezuje spomen sv. Josipa. U misteriju žrtve On je uzvišeni asistent Posinku i Zaručnici. Izabran je od Providnosti za neopisivo visoku ulogu čuvara i sudionika u tajni Utjelovljenja, a time i u Misi kao sastavnom dijelu Kristovog otkupljenja.

Kršćanska starina unijela je u Kanon imena Apostola. Vjerni Isusovoj naredbi oni su obnavljali Učiteljevu nekrvnu žrtvu i predali je svojim nasljednicima u neprekinutom nizu sve do danas. Apostoli su prinosnici i doprinosnici u svakom Misi snagom jedinstva s Glavom-Kristom po službi, a i po mučeničkom sudioništvu. To je vrhunski domet ljudi u Pashalnom misteriju.

Kanon navodi i veleumčenike iz prvih kršćanskih vremena. Prolivena krv dostojno reflektira izvor i razlog svake žrtve: Krista. Ovaj prinos se na odlični način uklapa žrtvi Glave i udova.

Zajednica prinosnika ne preskače one udove koji su u "zajednici svetih", a nalaze se u mjestu čišćenja-čistilištu. To su naši pokojnici. I oni dodaju žrtvi svoje patnje. Njihov udio donosi nama na zemlji određenu pomoć, a za sebe su time bespomoćni. Oni osobito živo i aktivno Misi sudjeluju očekujući od nas milost i milosrđje pred Ocem. To je onaj "memento-spomen" iza Posvećenja, kad smo pozvani moliti se za mrtve.

U Kanonu se često navodi spomen: svi sveti, Božji izabranici, sluge, sveti puk, nazočni, pričesnici. To smo svi mi, zajednica svjedoka i vjernika, Crkva. Osobito pak prisutnici koji prinosi neposredno primaju plodove. Stoga Kanon zaključuje nabrojanje slavnih, trpećih i zemaljskih Kristovih svjedoka riječima: "...primi nas u njihovu zajednicu ne po našim zaslugama, već po obilju tvoga praštanja po Kristu našem Gospodinu".

Na ovaj način sveti tekst Kanona izrazuje na divan način puno jedinstvo svih prinosnika i korisnika novozavjetne Kristove žrtve.

Kada vjernik misli na ovu duhovnu stvarnost- kako će drukčije pristupiti svojoj Misi...

POHOD OKRSTIONICI

Zakruženi opis Krstionice je ovaj:
U jesen god. 1967. započeli smo s radovima oko uređenja prizemlja zvonika-Krstionice.

Konstituiran je Odbor za proslavu 25 god. misništva don Iva time da se stvore sredstva za ovaj posao. Zdušno se odazvali svi: građani, prijatelji, iseljenici.

Majstor Jakov Barakrić iz Žrnova izradio je prema našem nacrtu velika vanjska vrata u hras tovinu. Na njima stoje dva brončana anđjela, djelo akadem. kipara Vinka Fabris iz Korčule. Ručke i okove je izradio Toni Filippi, stručni majstor nastavnik, Električne radove Ante Portolan.

Unutrašnjost Krstionice nosi topli ugodaj prastare patine na kojoj je unaokolo uklesan pozlaćeni natpis:

+ ŠTO ME PRIJEČI DA SE KRSTIM + EVO VODE +
+ AKO VJERUJEŠ SVIM SRCEM, MOŽEŠ +
(Dj. Ap. 26-38)

Usred prostora postavljena je prastara kame-nica-krstionica. Okrugla je i jako duboka. Zato je o njoj pisao Frano Rudić da je "slavensko-bizantinska" iz X st. i služila za krštenje "umakanjem". Dr Fisković je pobio ovo mišljenje i postavlja je u kasnu gotiku XV st. pod stilskim utjecajem venecijanskog graditelja i kipara Bartolomeja Bon.

U njoj je sada postavljena blagoslovljena

voda za križanje. U sredini na kamenoj bazi stoji nek. škropionica koja je nekađ a bila ugrađena do vrata za ulaz u crkvu kroz zvonik. U njoj je Krsna voda. Natkrita je brončanom kalotom sa brončanim kipom Uskrslog Krista, visine 130 cm. To je najnoviji rad našeg proslavljenog kipara prof. Frana Kršinića iz god. 1968.

Baza Krsnog zdenca ima kamenu korniču koju je izradio klesar Ivo Foretić. On je popravio i popunio oštećene dijelove u ovom prostoru.

Na sjevernom zidu ugrađen je brončani reljef Pietà, djelo kipara I. Meštrović iz god. 1915. a darovao ga Katedrali pok. Dr. Niko Mirošević.

U uglu ovog zida u postojećoj niši -koja je nekoć služila za zasun vrata- ugrađen je brončani kip Bogorodice, djelo prof. I. Kerdić g. 1926. Tu visi i barokno kandilo XVII stoljeća.

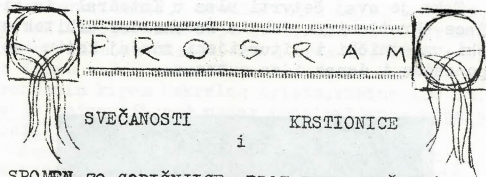
Južna ploha zida dobit će brončani natpis, a koji će komemorirati ovu obnovu. Ovdje u tlu nalazi se uzdužni grob zasječen u živom kamenu. Nekada je to služilo kao sliv pissoira. Sada je to uređeno, a mjere su: duljina 178 cm, širina 48 cm, a visina 70 cm. Planirano je da tu bude jednom grob za opata, ali još nije zatražena mišlost od Rima. Tu u uglu postavljena je velika Krsna svijeća, dar našeg prijatelja Janka Stelē iz Kemika, a radjena je po nacrtima slovenskog slavnog arhitekta Pečnika.

Nekadašnja (naknadna) vrata iz ladje sv. Roka su zatvorena i pregrađena u zidni ormar za krsne potreštine. A iza vrata koja vode u gornji dio zvonika sačuvali smo pissoir kao "povjesnu zanimivost" iz Srednjeg vijeka -dok je jednokatni gradski toranj služio gradskoj straži za odmor.

Tako je ovaj četvrti ulaz u Katedralu iz pijaće -Krstionice- dobila izvanredni arhitektonski, umjetnički i liturgijski značaj kojim se ponosimo i danas i za sutra...

Korčula: Krstionica XIV stoljeće.
F. Kršinić: Krist, bronza, 1968.

SPOMEN 70 GODIŠNJICE PROF. FRANA KRŠINIĆA

23.VI. uvečer: Ispovjedaње vjernika i svečano slavljenje.

24.VI. svetkovina IVANA KRSTITELJA.

U 8 sati svečanost Žrtve i zajedničke Pričesti.

U 19 sati Blagoslov Krstionice, Krštenje i skupna obnova Krsnog zavjeta.

U 20 sati AKADEMIJA- na trgu sv. Marka.

Sudjeluju:

Govornici - Pjev.zbor - Recitatori - Ministrantski zbor .

Očekujemo dolazak našeg g.Biskupa.

Živo želimo i molimo se Bogu, da bi naš prof.Frano Kršinić do tada ozdravio i našao se između nas .

Ako koji naš sugrađjanin-prijatelj izvana želi sudjelovati ovoj Svečanosti - neka -molimo- to unaprijed najavi .

Bila je stoljetna obaveza svake Prokure, odn. gaštalda da priredi braći godišnji past. To je zajednički objed svih bratima o glavnoj svetkovini Bratovštine ili o kojoj svečanosti. U stariji ovo zovu i caritā, a vuče korijen iz starokršćanskih agapa.

Održanje pasta održalo se u bratovštini Svih Svetih. Zadnji pasti bili su pred 40tak godina.

Druge bratovštine napustile su ovaj lijepi običaj i dužnost još početkom XIX stoljeća.

Početkom lipnja vratit će nam se slavni poliptih Svih Svetih, divno restauriran u radionici Reg.zavoda za zaštitu spomenika kulture u Splitu, remek djelo Blaža Jurjeva, iz prve polovice XV st.

U NEDJELJU SAKRAMENTA - 15.VI.- u 10 sati blagoslivit ćemo obnovljeni Poliptih, održat će mo Misu i procesiju Sakramenta, a zatim će biti održan P A S T u dvorani Bratovštine.

Pastu mogu sudjelovati bratimi iznad 15 godina. Kako je bilo u starini- sudionici Pasta tog dana pristupaju na zajedničku Pričest.

Bratimi će (i pozvani gosti) primiti pozivnicu -na koju su dužni hitno odgovoriti i izjaviti svoje sudjelovanje. Skromni doprinos je dobrodošao! -

Prokura bratovštine sv.Roka također planira održanje pasta uokolo svetkovine sv.Roka !

Otvorena bilježnica utisaka

(od 11.V. - 26.V.68.)

/ Rečeno je: Hodočasnici za Lurd i Fatimu
putovali su kroz španjolske gradove i
svetišta, te boravili u Fatimi / nastavak(4)

Navačer smo dakle iz Fatime stigli u španjolski slavni grad Santijago di Compostela. To je prastaro svetište iz prvih kršćanskih vremena. Tu leže relikvijske sv. Jakova apostola. On je patron španjolske, pa je stoga ovo najstarije i slavno hodočasničko mjesto, a ujedno pravi muzej prekrasnih spomenika. Najznačajniji je sama katedrala u čijoj je kripti pod glavnim oltarom grob apostola. To je krasna građevina romaničkog stila iz 11-12 st. jedna od najstarijih na ovom Poluotoku inače prebogatom starim i znamenitim crkvama. Isti trg oivičuje sa strane pored katedrale jedna imponantna građevina, mislili smo kraljevska palača, ali iz vodiča doznali da je to je dan od najluksurnijih hotela Evrope. I dok se naša mala grupa od četvero hrabrih upustila u pokušaj da preko vodiča španjolca premosti prepreku strogog vrataru i razgleda unutrašnjost ove stare palače, prispjela je jedna grupa hodočasnika i omela nas. Našu prvu zabunu zamijenila je druga, veća kad smo konstatairali da je to dio naših grupa iz Splita, koja se smjestila u tom hotelu. Zanimljivo je da je ta zgrada bila od starine svratište za hodočasnike koji su tu imali besplatan smještaj za tri dana, a u slučaju bole-

sti dok o
Vrativši
naš hotel
li smo da
I-A kate-
vii u San-
mno, pa
lo koris-
Večer u
konobari
ma u ras-
govaoni.
se rasta-
mjestom i
čane Mise
pozdrav-
tamošnjeg
nuli pre-
uz sjever
Naš sli-
je LURD,
kraj San
Biariza
od Alta-
storijske
joj je pra-

Korčula - Krstionica: Bogorodica, I. Kerdić, 1920.

tao zidove dinamičnim crtežima svog leva u živim bojama, do danas očuvanim. Vidjeti ova umjetnička ostvarenja pračovjeka stara oko 13 tisuća godina bio bi jedinstven doživljaj, za koji međutim u našem planu nije bilo mjesta. Šteta!

Mjestimično prolazimo morskom obalom i nehotice je uspoređujemo sa našom. Kakvu raskošnu ljepotu uživamo u našoj zemlji, možemo procijeniti gledajući te strme obale i nepristupačno, mr-

zdrave.
se kasno u
konstatira-
je također
gorije, tak-
tijagu ima
smo zaci-
titi popust.
nam služili
u smokinzi-
košnoj bla-
Ujutro smo
li s ovim
nakon sve-
i srdačnog
nog govora
biskupa, kre-
ma istoku
nu obalu.
jedeći cilj
prolazimo
Sebastijana,
i tek 32 km
mire, predhi-
špilje u ko-
čovjek iscr-

ko more, koje čini se živi s njima u stalnom neprijateljstvu. A tek stotine kilometara neplodne visoravni kojom smo prolazili na putu od Bae celone do portugalske granice, išarane tek rijetkim nasadima, kojima španjolci nastoje preobraziti lice ove žalosne pustare, koja prekriva ogromne centralne predjele njihove zemlje. Sela su tamo veoma rijetka, a kad se i pojave na horizontu izgledaju kao davno napuštena ljudska naselja. Tek odjeća obješena na sušilu dokazuje da tamo i danas netko živi. Zato je priliv u gradove ogroman i predstavlja pravi problem za urbaniste i gradske vlasti.

U Lurd smo stigli navečer. Tamo je cijeli dan posvećen molitvi. Ujutro procesija hodočasnika iz raznih zemalja, a Mise i propovjedi smjenjuju se u crkvama na raznim jezicima... O podne smo prisustvovali blagoslovu bolesnika i zajedničkoj Misi, a poslijepodne prošli smo Križni put.

Zatupljeni smo od umora i jurnjave tisuće kilometara i krećemo se mehanički po tom svetom mjestu koje je postalo čuveno ne samo pojavom Djevice Bernardice, nego i čudesnim ozdravljenjima bolesnika koji su objektivnim i strogim kriterijima medicinskih stručnjaka bili proglašeni neizlječivim. Mjesto je načišćeno brojnim izlozima predmeta religioznog karaktera. Prava poplava koja prezasićuje!

Sama špilja je ostala onakva kakva je bila u doba Bernardice i Gospinih ukazanja njoj. Jedino je poćmnila od milijuna svijetla koje ovdje izgaraju u čast Djevice. Prate ih beskrajni nizovi hodočasnika koji tuda prolaze moleći krunicu.

Liturgijski KALENDAR

LIPANJ SRCA ISUSOVA.- Pobožnost i večernja Misa svaki dan u 7 sati..

1.VI.PRESV.TROJSTVO-PRVA PRIČEST.- Sretna i radna Svečanost Zajednice ujutro u 7 s.Molimo se za naše Najmlađe da očuvaju Vjeru kroz život. Sjedinimo se s njima u Pričesti !

5.VI.TIJELOVO.- Na Vigiliju Blagdana i popodne na Tijelovo poslat ćemo mladež na Ispovijed. Jutarnje Mise u 6 i 8 s., a uvečer u 5 i pol počinje Svečanost Euharistijska, a zatim velika procesija s "velim voskom". Vjernici će okriti prozore kuda procesija kreće uokolo Grada.

13.VI.SRCE ISUSOVO-SV.ANTUN PADOVANSKI.- U Opetkoj crkvi ujutro Mise u 6 i 8 s.i uvečer u 7 s. a na Glavici sv.Antuna ujutro Misa u 7 i pol, a uvečer u 6 s.Misa, procesija.

24.VI.SV.IVAN KRSTITELJ- SVEČANOST KRSTIONICE.- (Vidi posebni prilog: PROGRAM PROSLAVE !)

29.VI.PETROVO,-zapovj.blagdan.Jutarnje Mise u 7 i 9 s. Uvečer u 7 s. svečana Misa, te "balдахin" pred Sv.Petrom. Na Petrovo slavimo ujedno i PAPIN DAN, a dodat ćemo i nedjelju školske zahvalnosti- kad pozivamo mladež na sv.Sakramente!

2.VII.GOSPINO POHODJENJE-koja se posebno slavi na Vrniku.Tamo je ujutro Misa u 8 s., a uvečer Misa i procesija u 6 sati.

16.VII.KARMELSKA GOSPA.- Ujutro Mise u 6 i 8 s. a uvečer u 7 s. bit će procesija i Svečanost.

JEDNA Godišnica

(na uspomenu pk. Petra Giunio)

14. svibnja bila je godišnjica smrti našeg za služnog sugradjanina, pisca i novinara u Zagrebu šjor Pjera Giunio. Povijest našeg grada zapisat će istaknutim slovima njegovo ime, a u njegovoj ostavštini naći će se mnogo radova i podataka o korčulanskoj povijesti.

U pismu opatu od 27. XI. 66. piše: "...A sada, dok Vam pišem ovo pismo u vezi s našom dragom Korčulom dolaze mi vizije iz mojih mladih godina. Gledam naše stare kontrade kada puše šiloko, a kiša lijeva. Čujem kako iz betule dopiru promukli glasovi onih koji igraju na moru: 'tre, o, tto, nove'. A onda kontrešti i bestimje... A sada sam opet u crkvi i gledam kako sakrestan Toni-Kvasina drži baketu u ruci spreman svakog ča sa da ošine nekog od mularije, koji bi se usudio da učini baraban sa škrgutavnicom prin vrimenta, dok još dun Nade piva: 'O Crux ave, spes unica...' Čujem meketanje našeg nezaboravnog Jakova Kandilice: Dan odgnjiva... Naravno ne mogu ni da izbjegnem čuti onaj divni mezzo-sopran dun Mašota, kojemu bi zavidila na modulaciji svaka zaljublje na maška na kuverti od kuće. Moga'bi posramiti u pivanju svakoga rošeta, morota i bižota... Eto, sad vidim Toneta Buštineta kako u nediju popodne sa sivom mezzokanom pije u Todeta Pomenića kafu sa mištrom naručuje i tri španjuleta "drame", pa daje važne političke izjave: 'Dalmata šem pre, ma Crovato maj'... A onda one lipe večeri

svetega Martina: "Sve van reslo, sve van cvalo... Hoćemo li čekat?... Kvanti čodi in kvešta kaz a... Osjećam sada i divan, primamljiv miris lojenice, koju nisam okusio ima i 30 godišća... Pred mojim očima uskrse sada krasan motiv ljetnjeg pojneva, kada valovi maistrala tuku o rivu, a stare pujiške trabakule se njišu u portu iz kojih dopire vonj kapule, pomidori i kojekakvih štraca. Čujem krik galebova i promatram kako mularija skače u more... Sada sam opet na pijaci. Mjesec je maj. Zaokuplja me divan, opojan miris onih ruža, koje nosu u crkvu. Slušam i pjevanje onih starinskih majskih pjesama: "Jednu majku na nebu imamo...", a onda onu poznatu: "Tri put blagoslovlje na..." I ja sam u crikvi piva. Lastavice cvrkuću, a čuje se i pijuk čioipa, koje kruže tamo na rivi oko starinske kule i hvataju se za požutjele grbove...

Sve su to lijepi nezaboravni utisci prošlih dana, koji se više ne vraćaju. Mlada generacija ne zna za takove štimunge drevne Korčule. A sve se to tako sada jasno vraća pred moje oči, dok Vam ovo pismo pišem. Kao da je to jučer bilo. I ta sjećanja pojačavaju moju noštalgiju..."

Dok ovo pišemo upravo smo primili ~~druga~~ izdanje njegove knjige "Život mora", Zagreb 1969. u nakladi udovice gdje Barbare Giunio, Nazorova 19/II. ZAGREB, uz cijenu od 10 n. din. Za prekomorske zemlje za 2 dol. uključivši u tome i poštarinu. Ovo je vanredno zanimiv roman o burnom i čudesnom životu u moru. Čita se na dušak, poput svega što je i zašlo ispod pera šjor Pjera.

Može se nabaviti i u papirnicima-knjižarama.

NEKROLOG

20.II. ugasio se život Petra Delavija u 84 god. Kao poštari godinama je krstarilo našim gradom. Kao kršćanin do kraja, smireno je stupio pred Božje lice.

17.III. dovršene su strašne boli Ivana Gjivani-
vić u 60 god. života. Bio je borac sa Sutjeske. Do-
živio je Boga i utjehu Vjere. Civilnom svečan-
šću odprao je i pokopan u rodnom Babinopolju
na Mljetu.

21.III. nakon kratkih patnja, uz vjerske utjehe,
ostavio nas je Ante Sansović u 68 god. S njime
je utihnulo još jedan dobroćudni, usplahireni ži-
vot našeg skromnog čovjeka-kršćanina.

10.V. umro je u Zagrebu naš zaslužni Bepica Svo-
boda u 61 god. života. Otišao je tražiti liječnika,
a vratio nam se mrtav. Korčulani u Zagrebu ga ot-
pratiše, a Korčula ga listom s tugom i zahvalno-
šću sprovela. Plemenito je što su mnogi u počast
Pokojnika-muzičara dali doprinos za dobrotvorne
svrhe. I Banka je od toga primila dio.

16.V. naglo je preminula Rita Giunio u 74 god.
Bila je euharistijska duša, a uzorna majka i na-
na. U njoj smo izgubili sjajan primjer dobrote.

21.V. naglo je umrla Čila Kalogjera r. Vilović,
u 74 god. pri kratkom posjetu rodnom gradu, pri
povratku u Dubrovnik. Primila je utjehe vjere.
Srednjoj i starijoj generaciji ostala nam je u
zahvalnom sjećanju kao uzorna učiteljica. Lice
joj je odsjevalo uvijek njezinu plemenitu dušu.
Ovako joj se ostvarila želja da počiva uz svoju

ljubljenju kćerku Desanku Homen.

M o l i m o s e i za naše
umrle sugrađane, prijatelje, dobro-
ćinitelje :

31.I.69. umrla je Agata Parilo iz Clevelanda u
88 godini (USA), sestra pok. prota Nika Foretić.
Plemenita starica obitelji, vjere, česte priče-
sti i darežljivosti. Njezina kći M. Gagen uputila
je novčani dar za Zadušnice na Vrniku i u Kor-
čuli, a jednako tako i Niko Lipanovich iz Wachi-
ngtona. Pratila nas je srcem i darom.

20.III. preselila se svom Isusu č.s. Zdislava P-
rizmić, dominikanka u 77 god. u Veloj Luci. Resi-
la ju je vanredna dobrotvora, razboritost, uzornost
u jednostavnom srcu. Otpratila ju je masa svi-
jeta, kler i sestre na veloluško groblje.

23.III. umrla je u Beogradu Rinka Arnerić u 89
godini, ostavivši za sobom mnoštvo najbližih
i mnoštvo dobrote i plemenitosti svog korjena.

14.IV. ostavio nas je Milan Tedeschi u Petrinji
u svojoj 70 godini života. Njegov lik bio je uk-
rašen ljubavlju za rodnu Korčulu, njezine tra-
dicije i za svako kulturno dobro.

"BANKA" - zalagaonica Kristove siromašne braće-
toplo se zahvaljuje i :
Ob. Tvrdić-Jež-Kapelina-Tedeschi koji tako čes-
to pomažu braću, a sada u počast pk J. Svoboda, Ti-
ni Vilović, Dbr (50 Nd), Ivo kp. Sladović iz Monte
Carla (30 dol.) - svi u počast pk Svoboda. K tomu:
Irina Svoboda (30 Nd), Ivo Sladović 30 dol. u počast
pk Čike Kalogjera. - Banka harno zahvaljuje.

KUCAMO...

Naša željkovana želja je ostvarena: na električni pogon odsada zvonimo na Katedrali. U našim proračunima bili smo pomalo i naivni: računali smo na izdatak od milijun st. dinara, a u stvari stoji preko 2 milijuna!...

Talijani vele: "Mangiando vien' appetito" - pa čemo se svi složiti i sa idejom da bismo trebali ostvariti i mehanizam za "slavljenje" na zvonima... Ne možete zamisliti kakova je to naša danas "borba" naći i osigurati za ovo dečke!

A bez "slavljenja" - nema prave fešte! Zato je prisiljen popeti se na kampanel i sam don Ivo!....

Uzimajući u razmatranje naše još dugovanje kao i ostvarenje i drugog plana na zvonima: ja vjerujem da će naš dobar i plemeniti svijet i u gradu i po Jugoslaviji i iz prekomorskih zemalja - pomisliti na ovu nemilu stisku srca u opatovim računima, pa požuriti utjehom doprinosa . . . . . Unaprid **FALA**, - lipi moj svitu...!

Zamoljeni - objavljujemo :

Dolaskom u roditeljski dom naše Maje, rasprišene su naše patnje duge pet mjeseci. Svima i svakomu koji su nas tješili suosjećanjem, posjetom, blizinom srca i pripremošću žrtve, kao i onima koji su svoju sućut izrazili molitvom - svima ovim putem izrazujem u ime obitelji duboku zahvalnost.

Miho Fabris

Dun Ivo se ovega puta skužaje onima doma i vanka što in punto ne pošaje odgovor na postu, jerbo per dašeno ima na banku veliku muntanju pisama za štit i čunit risposte. On je lipo komodan: uzrokom Kampanela šesno pošaje svojuko loređnicu za svakega kopjanu - ali za svakemu lišno odgovorit - to je vela pegula! Triba daklen imat šnjim svetega uesterpljenstva... Prin su judi imali vrimenta i čekali, a danaska ovi postijeri berzo gjiravaju, paka svak nervozo čeka rispostu.

A u ono antiko vrime mira prohodila su i godišća za primit knjigu. Sin pokojnega Andre-ta Kopeški (ako je živ) još čeka odgovor. U arki-vu smo proštili kako je na kuverti napisa in-diric:

"Momu ocu Andretu Kopeški u Stari kraj u Kor-čulu. A ako bude umri oli ga ne nadjete, ovu knjigu tornajte nase u Navjorku u Amerike".

Povereto, bit će još da čeka...!

A za navrime dat imbrokanu rispostu, bi je famoz jedan naš fetivi i vajani butigir, koji je iz Rike točno javi fameji kad će arivat: "Draga ženo! Mislim da ću u nediju partit za doma. I prima tomu doću i ponedinjik. Ako bi bilo grubo vrime, onda ću doć u utorak, ali mo-že bit u sriđu. Ako bi se dogodi koji vrag, onda ću doć u četvertak. Ti me svakako čekaj u petak: oli u subotu. A na svaki način bit ću nediju doma. Jesi li razumila. Tvoj..."

S A D R Ź A J :

- Str. 1 CRTEŽ NAJDRAGOCJENIJEG BISERA
" 2 RIJEČ VAMA
" 5 LITURGIJSKA KRONIKA
" 9 KRONIKA DOGADJAJA
" 12 DJEČJA ANKETA O DVORANI VJERONAUKA
" 14(16) SLAVKO MAJIĆ:SAKRAMENAT KRŠTENJA
" 16 MIRKO TALAJIĆ:VODI MOGA KRŠTENJA
" 17 FOTO KRŠINIĆEVOG KRISTA
" 18 ALENKA Mr.FAZINIĆ:MEŠTAR FRANO KRŠINIĆ
" 22 IVO MATIJACA: SUTON U VJEČNOM JUTRU
" 26 NAŠI SPOMENICI: ZVONIK SV.MARKA
" 28 KATEDRALNA ZVONA
" 29 LUKA DEPOLO: PAVLOVA SIMBOLIKA
" 31 IVO MATIJACA: HRVATSKI KANON(nastavak)
" 33 POHOD KRŠTIONICI
" 36 PROGRAM INAUGURACIJE KRŠTIONICE
" 37 NAŠE BRATOVŠTINE: PAST
" 38 OTVORENA BILJEŽNICA UTISAKA(nastavak)
" 41 LITURGIJSKI KALENDAR
" 42 JEDNA GODIŠNJICA SMRTI (Petar Ginić)
" 44 NEKROLOG
" 46 OBAVIJESTI
" 47 NA TABLUNU

1969.

Izdavač: Župski Ured, Korčula, ul. Biskupije — Uređuje i odgovara: Ivo Matijaca, korčulanski opat — Uredništvo: Korčula, ul. Biskupije — Tisak na vlastitom ciklostilu — Izlazi povremeno

---